

2006. június 15., csütörtök

33. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy a később felállítandó, Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetével együttműködve egyrészt nemekre lebontva gyűjtsön adatokat a part menti halászatról és elemezze is azokat, másrészt tárja fel a part menti halászatból élő közösségekben jelentkező és sajtóságosan a nőket érintő problémákat, és tegyen javaslatot azok megoldására;
34. megállapítja, hogy a part menti halászatban közvetlenül részt vevő nők egészségét károsan befolyásolhatják a sokszor nehéz munkakörülmények, de a rájuk vonatkozó törvényes munkavállalói státus hiánya gyakran megakadályozza, hogy a férfiakkal egyenlő feltételek mellett férjenek hozzá az egészségügyi ellátáshoz; ezért kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy e problémára sürgősen találjanak megoldást, és hozzák meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy e nők számára biztosítottak legyenek a gazdasági és szociális jogok (különösen a társadalombiztosításhoz és az orvosi ellátáshoz való hozzáférés joga), valamint hogy javuljanak munkahelyi biztonsági és egészségi körülményeik;
35. úgy véli, hogy a part menti halászati tevékenységekben közvetlenül részt vevő vagy abban érintett part menti halászoknak, kisipari jellegű feldolgozóknak és más part menti egységeknek részt kell venniük az ágazat irányításában;
36. felszólítja a Bizottságot, hogy konzultáljon a part menti halászati ágazattal és biztosítsa az ágazat megfelelő politikai szinten történő aktív részvételét az őket közvetlenül érintő döntéshozatali folyamatban;
37. úgy véli, hogy a regionális tanácsadó testületek ebben az összefüggésben alapvető fontosságú szerepet bírnak;
38. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen jelentést a Parlamentnek minden olyan kezdeményezésről, amely egyedi bánásmódban részesíti a part menti halászterületeket;
39. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak.

P6_TA(2006)0277

A Közösségek pénzügyi érdekeinek védelme, csalás elleni küzdelem (2004)**Az Európai Parlament határozata a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelme – Csalás elleni küzdelem – 2004-es éves jelentés (2005/2184(INI))**

Az Európai Parlament

- tekintettel a Bizottság és az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) korábbi éves jelentéseivel kapcsolatos állásfoglalásaira,
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „A Közösségek pénzügyi érdekeinek védelme – Csalás elleni küzdelem – 2004-es éves jelentés” (COM(2005)0323) című 2005. július 19-i jelentésére, beleértve a mellékleteket is (SEC(2005)0973, SEC(2005)0974),
- tekintettel az OLAF-nak a 2004. július és december közötti időszakra vonatkozó kiegészítő tevékenységi jelentésére ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Számvevőszéknek a 2004-es költségvetési évre vonatkozó költségvetéstervezet végrehajtásáról szóló éves jelentésére ⁽²⁾,
- tekintettel a Szerződés 276. cikkének (3) bekezdésére és 280. cikkének (5) bekezdésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A6-0185/2006),

⁽¹⁾ http://europa.eu.int/comm/anti_fraud/reports/olaf/2004/en.pdf.

⁽²⁾ HL C 301., 2005.11.30., 1. o.

2006. június 15., csütörtök

A jelentett szabálytalanságok és csalások mértéke

1. örvendetesnek tartja, hogy a Bizottság pénzügyi érdekek védelméről szóló éves jelentésének és az OLAF tevékenységi jelentésének jelentési időszakai végre összhangba kerültek, és ezáltal javult az összehasonlíthatóságuk;
2. megállapítja, hogy 2004-ben a saját eszközök, a mezőgazdaság és a struktúrapolitika területén a tagállamok összesen kereken 982 300 000 EUR értékben (2003: 922 000 000 EUR, 2002: 1 150 000 000 EUR) jelentettek szabálytalanságokat és csalásokat; a tagállamok által Brüsszelbe továbbított adatok a következőképpen sorolhatók be:
  - saját eszközök: 205 700 000 EUR (2003: 269 900 000 EUR, 2002: 341 900 000 EUR),
  - az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) garanciái: 82 100 000 EUR (2003: 169 700 000 EUR, 2002: 198 100 000 EUR),
  - struktúrapolitikai intézkedések: 694 500 000 EUR (2003: 482 200 000 EUR, 2002: 614 100 000 EUR);
3. hangsúlyozza, hogy a jelentett károk mértékében egyik évről a másikra történő ingadozásokat nem szabad jelentőségükben túlbecsülni, és ezeket tényezők sokasága befolyásolhatja;
4. teljes mértékben elfogadhatatlannak tartja, hogy még mindig vannak olyan „rég” tagállamok (Németország, Görögország és Spanyolország), amelyek a szabálytalanságokra vonatkozó közleményeket nem elektronikus formában továbbítják a Bizottságnak, és hogy ezek nem teljesek, valamint, hogy a továbbítás során több éves késedelem mutatkozik;
5. megállapítja, hogy a saját eszközök területén a jelentett károk értéke 269 900 000 EUR-ról (2003) 205 700 000 EUR-ra (2004) csökkent; csalásra való hajlandóság mutatkozott különösen a következő termékekkel kapcsolatban: cigaretta, televíziókészülékek és cukor; az esetek száma Belgiumban (+58%), Svédországban (+36%) és Franciaországban (+30%) jelentősen növekedett; 54 800 000 EUR (27%) már ismét behajtásra került;
6. megállapítja, hogy az agrárkiadások területén a kárjelentések 50%-kal csökkentek: 169 700 000 EUR-ról (2003) 82 100 000 EUR-ra (2004); sajnálja, hogy az esetek jelentésére való készség a szállított mennyiség mértékének növekedésével csökken; ismételten bírálja, hogy Németország, Görögország és Spanyolország még mindig nem vezetett be elektronikus jelentési rendszert; továbbá különösen Németország és Hollandia nem teljesíti a megállapított szabálytalanságokkal érintett természetes és jogi személyek személyazonosságának továbbításával kapcsolatos kötelezettségeit;
7. mindenesetre hangsúlyozza, hogy hosszabb időszakot vizsgálva az EAGFL területén a károk mértéke világosan visszaeső tendenciát mutat, míg a strukturális alapok területén erőteljesebb növekedés könyvelhető el; 2000-ben például az EAGFL területén a jelentett károk mértéke még elérte a 474 600 000 EUR-t, míg 2000-ben a Strukturális Alapok esetében ez mindössze 114 200 000 euró volt; eközben mindkét terület relatív jelentősége a csalási statisztikákban majdhogynem megfordult;
8. hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági területen a csökkenő számadatok az integrált igazgatási és ellenőrző rendszer (IIER) jó működésével is magyarázhatók; ezért ragaszkodik ahhoz, hogy ez a rendszer valamennyi tagállamban alkalmazásra kerüljön; sajnálja, hogy több mint hét évvel a rendszer teljes átültetésére szabott határidő lejártával az IIER Görögországban még mindig nincs teljes mértékben a gyakorlatba ültetve; megjegyzi, hogy Görögország kormánya visszautasította ezeket a követeléseket és 2005 novemberében tárgyalásokat kezdett a Bizottsággal az ügy rendezése céljából;
9. rámutat arra, hogy Spanyolországra (35 000 000 EUR) és Németországra (19 000 000 EUR) a károk összegének több, mint 65%-a esik; különös hajlandóság mutatkozik a szabálytalanságokra a közvetlen segélyek (29 000 000 EUR: különösen fiktív területek megadásával), az exportvisszatérítések (21 000 000 EUR: gyakran hamisított vámdokumentumok használatával) és a piactámogató intézkedések (20 000 000 EUR: különösen érintettek voltak a citrusfélék és a friss zöldségek) esetében;

2006. június 15., csütörtök

10. rámutat arra, hogy 2004-ben a károk mértéke a struktúrapolitikai intézkedések területén ismét erőteljesen növekedett: 482 200 000 EUR-ról (2003) 694 500 000 EUR-ra (2004, beleértve azt a 163 000 000 EUR-t, ami a Kohéziós Alapot érinti); a szabálytalanságok 86%-át rendszerint csak két évvel a felderítésük után jelentik; az 532 000 000 EUR-ból, amely a Strukturális Alapok esetében a károk mértékét jelenti, 485 000 000 EUR esett az Európai Regionális Fejlesztési Alapra; az Olaszországból (194 900 000 EUR), Németországból (127 500 000 EUR) és Görögországból (112 000 000 EUR) jelentett károk mértéke a jelentett kárösszeg 81,6%-át teszi ki; a szabálytalanságok leggyakoribb okai a hibásan végrehajtott intézkedések, valamint a szerződés rendelkezéseinek megsértése voltak;
11. ebben az összefüggésben azon a véleményen van, hogy a 2005-ös jelentési időszakban a szabálytalanságoknak a struktúrapolitikai intézkedéseknél különös figyelmet kell szentelni;
12. számára érthetetlen⁽¹⁾, hogy Németország a megállapított szabálytalanságokkal kapcsolatos jelentési kötelezettségének a mezőgazdasági a strukturális kiadások területén egyáltalán nem tesz eleget, és az összesen 1798 jelentett esetből csak háromban adta meg az érintett személyek, illetve cégek adatait; megállapítja továbbá, hogy Hollandia a jelentési kötelezettségeinek a mezőgazdasági kiadások területén nem tesz eleget és 307 jelentett esetből csak egyben szolgáltatott adatokat az érintett személyekkel, vagy cégekkel kapcsolatban;
13. ezért a Bizottságtól 2006. november 1. előtt vár egy jelentést, amelyben az ismerteti, milyen lépéseket tett annak érdekében, hogy az érintett tagállamokat szerződéses kötelezettségeik teljesítésére szorítsa;
14. rámutat, hogy 2002 és 2004 között az előcsatlakozási támogatások felhasználása során a szabálytalanságok által érintett projektek teljes elszámolható költségének megfelelő összeg (beleértve az összes finanszírozási forrást a nemzeti alapokból, az EU-alapokból és más adományozóktól) 2,38 milliárd EUR-ra rúgott, és ezek az összegek a PHARE, az ISPA és a SAPARD programok tekintetében 1,118 milliárd, 1,105 milliárd és 158 000 000 EUR-t jelentenek; hogy különösen érintettek azok az intézkedések, amelyek 100 000 és 1 000 000 EUR közötti elszámolható összeggel rendelkeznek; valamint hogy a legtöbb szabálytalanságot adminisztratív és pénzügyi ellenőrzések során fedezték fel;
15. aggodalommal veszi tudomásul, hogy az előcsatlakozási támogatások esetében a jelentett esetek 90%-ában a Bizottságnak nem tudta meg, hogy milyen jellegűek voltak a felderített szabálytalanságok, milyen összegeket lehetett és milyen összegeket kell majd még behajtani; a Bizottság ezt az érintett országok hiányos tapasztalataira vezeti vissza; osztja az Európai Számvevőszék 2004-es éves jelentésének 8.9. cikkében kinyilatkoztatott felfogást, mely szerint költségvetési kötelezettségvállalásokat csak akkor szabadna engedélyezni, ha az ország rendelkezik teljesítőképes vezetési kapacitással;

Az OLAF kiegészítő tevékenységéről készült beszámolója a 2004. júliusától decemberéig terjedő időszakra

16. megállapítja, hogy az OLAF a jelentési időszakban 720 új esetet regisztrált és az esetek pénzügyi kihatásait, amelyek 2004. december 31-én még a folyamatban lévő vizsgálatok tárgyai voltak, 1,225 milliárd EUR-ra becsülik; a jelentési időszak végén összesen 195 eset állt felülvizsgálat alatt, 469 esetenél nyomozást indítottak, 655 esetenél pedig másodlagos intézkedésekre volt szükség;
17. megállapítja továbbá, hogy valamennyi olyan eset kárnagysága, amelyknél az OLAF jelentési időszakanak végén (2004. december 31-én) másodlagos intézkedéseket vezetett be, elérte az 1,780 milliárd EUR-t⁽²⁾; a másodlagos intézkedések különösen a HÉA területét, a struktúrapolitikai intézkedéseket, valamint a külső támogatásokat és a közvetlen kiadásokat érintették;
18. felszólítja az OLAF-ot, hogy a következő tevékenységi jelentésében a Parlamentet tájékoztassa arról, hogy a Bizottság és a tagállamok által az OLAF-vizsgálatok alapján bevezetett adminisztratív, pénzügyi és büntetőjogi másodlagos intézkedések hogyan zárultak;
19. örvendetesnek tartja, hogy az OLAF a beérkező információk értékelésére rendelkezésre álló időszakot 3,5 hónapra tudta csökkenteni; a vizsgálatok időtartamát is csökkentették, 30 hónapról (2000-ben) 23 hónapra (2004-ben); az információk 32,6%-ában informátoroktól származnak, az esetek 30,6%-ában a Bizottság továbbítja az információkat, és az esetek 15,7%-ában az információk a tagállamoktól érkeznek;

⁽¹⁾ Ld. a Bizottság szolgálatának munkadokumentumát, SEC(2005)0974, 1.2 és 1.8 táblázatok.

⁽²⁾ Valamennyi, az OLAF és annak elődszervezete által vizsgált eset pénzügyi kárát mintegy 5,8 milliárd EUR-ra becsülik.

2006. június 15., csütörtök

20. megállapítja, hogy a „régí” tagállamok esetében a legtöbb eset Olaszországból, Németországból és Belgiumból, az „új” tagállamok, tagjelölt és a csatlakozó államok esetében Romániából és Lengyelországból, a harmadik államok közül pedig Ázsiából és más európai országokból érkezett;

21. hangsúlyozza, hogy a vám, a mezőgazdaság és a külső támogatások területén különös hajlam mutatkozott a csalásra;

22. örvendetesnek tartja, hogy immáron rendszeres gyakorlattá vált annak lehetősége, hogy a nyilvánvalóan alaptalan vádak (Prima Facie Non-Cases) utáni nyomozás kezdettől fogva elmaradjon; felszólítja az OLAF Felügyelő Bizottságát, hogy ezt az új gyakorlatot a következő éves jelentésében elemezze;

23. tudomásul veszi, hogy a „régí esetek” munkacsoport (Task Force „Old Cases”) 2004 októberében évközi jelentést terjesztett elő 215 esetről (az 1992 és 1999 között eltelt időszakra); nevezett esetek közül 206 vezetett bírósági eljáráshoz; kéri az OLAF igazgatóját, hogy erről a Költségvetési Ellenőrzési Bizottságnak jelentsen;

Az OLAF-rendelet kiegészítésének előkészítése

24. tudomásul veszi, hogy a három érintett intézmény (Parlament, Tanács és Bizottság) 2006. február 7-én az OLAF igazgatói posztjának betöltésével kapcsolatban kívántak megegyezni és hogy az igazgatót a Bizottság 2006. február 14-én kinevezte;

25. bírálja, hogy az OLAF igazgatójának kinevezése aránytalanul sok időt vett igénybe, és hogy az eljárás gyenge pontokkal volt tüzdelve, amelyeket következő alkalommal el kell kerülni;

26. emlékeztet arra, hogy a csalás elleni küzdelemmel kapcsolatos jogszabályok javításáról folyó viták 2003 óta eredménytelenül zajlottak és ismételten megerősíti a Parlament azon szándékát, hogy aktívan részt vegyen e feladatban;

27. hangsúlyozza, hogy a Parlament nem fog hozzájárulni olyan javaslatához, amely a meglévő jogait korlátozná;

28. megállapítja, hogy a Bizottság az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) ⁽¹⁾ vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK rendeletének módosításával kapcsolatos új javaslatot (COM(2006)0244) fogadott el;

29. örvendetesnek tartja és támogatja ezzel kapcsolatban az Európai Számvevőszék 8/2005 állásfoglalásának 36. cikkében ⁽²⁾, a jelenleg a csalás elleni küzdelemmel kapcsolatos hatályban lévő jogszabályok egyszerűsítésére és konszolidálására, valamint a fennálló gyenge pontok e keretek között történő megszüntetésére vonatkozó ajánlását;

30. különösen amellet foglal állást, hogy az OLAF valamennyi vizsgálati jogosultsága egyetlen rendeletben kerüljön összefoglalásra;

31. ajánlja, hogy ennek érdekében a Bizottság által az Európai Unió pénzügyi érdekeinek csalástól és más szabálytalanságoaktól ⁽³⁾ történő védelme érdekében végzett ellenőrzéseire és helyszíni vizsgálataira vonatkozó 1996. november 11-i 2185/96/EK tanácsi rendelet rendelkezéseit aktualizálják és integrálják az 1073/1999/EK rendeletbe; várja a Bizottság erre vonatkozó javaslatait;

32. felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy az Európai Bíróság idevágó bírói gyakorlatának fényében javasolja a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK horizontális tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ szükséges módosításait; emlékeztet arra, hogy ezekről a módosításokról jelenleg együttdöntési eljárás útján kell határozni;

⁽¹⁾ HL L 136., 1999.5.31., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Számvevőszék 8/2005 sz. állásfoglalása egy, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a Közösségek pénzügyi érdekeinek csalás és egyéb törvényellenes cselekmények elleni védelmével kapcsolatos kölcsönös hatósági jogsegélyről szóló rendeletével kapcsolatos javaslatához, HL C 313., 2005. 12. 9., 1. o.

⁽³⁾ HL L 292., 1996.11.15., 2. o.

⁽⁴⁾ HL L 312., 1995.12.23., 1. o.

2006. június 15., csütörtök

33. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy be lehet-e vonni, és ha igen mennyiben lehet bevonni a Bizottság és az OLAF részére a Közösségek pénzügyi érdekeinek csalástól és egyéb törvényellenes cselekményektől⁽¹⁾ történő védelme érdekében történő kölcsönös hatósági jogsegélyről szóló rendeletjavaslatban előirányzott hatásköröket a HÉA-csalás elleni küzdelem során a 2988/95/EK rendelet átdolgozásába;

34. örvendetesnek tartja az Európai Számvevőszék 1/2005 sz. különjelentésének II. pontjában tett megállapítását, mely szerint az OLAF „felemás helyzete”, miszerint vizsgálataiban ugyan függetlenséget élvez, egyéb funkcióit tekintve azonban a Bizottságnak alárendelt, vizsgálatainak függetlenségét nem veszélyeztette⁽²⁾; hangsúlyozza, hogy az OLAF Felügyelő Bizottságának a feladata, hogy a vizsgálatok függetlenségét biztosítsa⁽³⁾;

35. ugyanakkor utal Európai Számvevőszék 1/2005. sz. különjelentésének 93. pontjában szereplő végkövetkeztetésre, amely szerint az OLAF Felügyelő Bizottságának szerepét felül kellene vizsgálni annak érdekében, hogy a vizsgálatok lefolytatásába történő beleavatkozás valamennyi kockázatát kizárják;

OLAF-vizsgálatok és az alapvető jogok védelme

36. mély aggodalommal veszi tudomásul az Elsőfokú Bíróság 2006. április 6-i, az IRELA-üggyel kapcsolatos ítéletét⁽⁴⁾, amelyben a Bizottságot arra kötelezte, hogy egy hivatalnoknak kárpótlást fizessen;

37. tudomásul veszi a Bíróság döntését, amelyben megállapítást nyert az OLAF-nak a vizsgálat lefolytatása során tanúsított törvénytelen magatartása és a vizsgálatról készült jelentés, amely során az OLAF a pártatlanság kívánalmának súlyos és nyilvánvaló megsértésével cselekedett;

38. ezen ítéleten keresztül megerősítve érzi az OLAF Felügyelő Bizottságának értékelését, amely nagy állhatatossággal újra és újra felhívta a figyelmet az alapvető jogok tiszteletben tartására és rámutatott arra, hogy a hatékony OLAF-vizsgálatok egyik előfeltétele az, hogy eredményeinek adott esetben a Bíróság előtt is fenn kell állniuk;

39. emlékeztet az Európai Számvevőszék 1/2005 sz. különjelentésének IX. pontjában szereplő tényállásra, amely szerint a folyamatban lévő vizsgálatok jogszerűségének ellenőrzése és a vizsgálatnak alávetett személyek alapjogainak betartása jelenleg nem biztosított független módon;

40. véleménye szerint az OLAF-nak bizalommal együtt kell működnie az európai ombudsmannal és az európai adatvédelmi biztossal;

41. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió Közszolgálati Bíróságának létrehozása az OLAF vizsgálatok során végzett, hivatalnokokat és alkalmazottakat érintő munkája bírói ellenőrzésének lehetőségeit egyértelműen javítja;

42. elvárja, hogy az OLAF igazgatója gondoskodjon az OLAF alkalmazottai által végzett vizsgálatok minőségének szigorú felügyeletéről;

Az OLAF munkájával kapcsolatos prioritások és perspektívák

43. emlékeztet arra, hogy az OLAF esetében is érvényesül a szubszidiaritás elve, tehát az az előírás, mely szerint azokra a területekre kell koncentrálni, ahol a tagállamok szerveinek nincs illetékességük (a szerveken és intézményeken belüli vizsgálatok és a Bizottság által közvetlenül kezelt kiadásokkal kapcsolatos vizsgálatok), vagy ahol maguktól nem tesznek elegendő erőfeszítést;

44. támogatja az Európai Számvevőszék fent említett 8/2005. sz. különvéleményének 37. pontjában szereplő, az OLAF tevékenységének saját vizsgálati funkciójához történő igazítására vonatkozó ajánlását;

⁽¹⁾ A Bizottságnak a Közösségek pénzügyi érdekeinek csalás és egyéb törvényellenes cselekmények elleni védelmével kapcsolatos kölcsönös hatósági jogsegélyről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre vonatkozó 2004. július 20-i javaslata (COM(2004)0509).

⁽²⁾ Az Európai Számvevőszéknek az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) igazgatására vonatkozó 1/2005 sz. különjelentése, együtt a Bizottság válaszaival (HL C 202., 2005.8.18., 3. o.).

⁽³⁾ Ld. 1073/1999/EK rendelet 11. cikke (1) bekezdésének első albekezdését.

⁽⁴⁾ T-309/03. sz. Camós Grau kontra Bizottság ügy (A hivatalos gyűjteményben még nem jelent meg).

2006. június 15., csütörtök

45. emlékeztet az Európai Számvevőszék 1/2005. sz. különjelentésének 76. pontjában szereplő megállapításra, mely szerint az OLAF jelenlegi gyakorlata, vagyis a támogatói és koordinációs tevékenységeknek a vizsgálatokkal egyenlő módon való kezelése a források ésszerű felhasználását megnehezíti; elvárja, hogy az OLAF vezetősége a jövőben gondoskodjon a feladatok világos elhatárolásáról, és ennek szervezetenként is már első pillantásra felismerhetőnek kell lennie;

46. örömdetesnek tartja, hogy a Számvevőszék említett ajánlásai egybeesnek azzal a tétellel, amelyet az Európai Parlament az OLAF tevékenységének értékeléséről szóló Bizottsági jelentéssel kapcsolatos a 2003. december 4-i állásfoglalásában⁽¹⁾ már megfogalmazott; abban is egyetért a Számvevőszékkel, hogy az OLAF koordinációs funkciójának tagállamok szerveivel szemben történő kiterjesztése nem szabad, hogy az OLAF vizsgálati tevékenységének kárára történjen;

A cigarettacsempészet és a hamisított termékek piacra dobása elleni küzdelem

47. rámutat arra, hogy 2004-ben a tagállamok becslései szerint a cigarettacsempészet miatt kb. 418 500 000 EUR-val kevesebb saját eszköz került bevételezésre, és hogy az összes kár még sokkal nagyobb lehet; megütközéssel veszi tudomásul, hogy ez 2003-mal összehasonlítva a kárérték megkétszereződésének felel meg (2003-ben: kb. 200 000 000 EUR)⁽²⁾;

48. megállapítja, hogy 2004-ben az illetékes hatóságok több, mint 3,5 milliárd szál cigarettát foglaltak le, és hogy a cigarettacsempészetrel és a hamisított termékek piacra dobásával kapcsolatos probléma sürgőssége 2001 óta egyértelműen nőtt;

49. hangsúlyozza, hogy az OLAF a cigarettacsempészetből és a hamisított termékek piacra dobásából 2000 óta származó pénzügyi károkat 1,317 milliárd euróban határozza meg;

50. tudatában van annak, hogy a keleti határokon fekvő új uniós tagállamokat különösen sújtja a növekvő cigarettacsempészet;

51. ezzel összefüggésben ismételten hangsúlyozza a Bizottság (és vele együtt Belgium, Németország, Görögország, Spanyolország, Franciaország, Olaszország, Luxemburg, Hollandia, Portugália és Finnország) és a Philip Morris International (PMI) közötti, a cigarettacsempészet elleni küzdelem területén kötött megállapodás jelentőségét; dicséri annak sikeres módját, ahogyan a Bizottság az OLAF-fal együttműködött, és örömdetesnek tartja az OLAF Task Force cigarettacsempészet elleni küzdelemben nyújtott döntő operatív támogatását; a megállapodásban a cigarettacsempészet megelőzésével kapcsolatban hosszú távú intézkedéseket irányoztak elő, és ezzel egyidejűleg megkísérlik a Közösség és a PMI közötti vitás pontok békés rendezését; ezenfelül a PMI egy 12 éves periódus alatt mintegy 1,25 USD összeget fog fizetni a közösségnek és a tagállamoknak;

52. örömmel állapítja meg, hogy 2004 júliusa óta a megállapodás aláírásával tizennégy tagállam (Ciprus, a Cseh Köztársaság, Dánia, Észtország, Magyarország, Írország, Lettország, Litvánia, Málta, Ausztria, Lengyelország, Szlovákia, Szlovénia és Svédország) csatlakozott a Közösséghez és a megállapodást eredetileg aláíró tíz tagállamhoz;

53. bírálja az Egyesült Királyságot, amiért egyetlen tagállamként nem írta alá a megállapodást; felszólítja az Egyesült Királyságot, hogy a megállapodást lehetőleg minél előbb írja alá;

54. sajnálja, hogy a Bizottság eddig nem volt abban a helyzetben, hogy a PMI által a megállapodás alapján teljesített kifizetéseket ésszerűen használhassa fel; elfogadhatatlannak tartja, hogy nagyobb összegű, feltételekhez nem kötött átutalásokat teljesítettek a tagállamok felé; ez az eljárás ellentétes a megállapodásban szereplő szándékkal, mely szerint ezeket az összegeket a csalások elleni küzdelem területén tett olyan intézkedésekhez kell felhasználni, amelyek a cigarettacsempészet és a piaci kalózkodás megakadályozása szempontjából prioritást élveznek;

55. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a PMI által teljesített kifizetéseket a cigarettacsempészet (beleértve a hamisítványokat) megelőzése és leküzdése érdekében tett intézkedések finanszírozásához használják fel;

⁽¹⁾ HL C 89. E, 2004.4.14., 153. o.

⁽²⁾ Az itt szereplő számok estében becslésekről van szó. A becslés alapjául 24 tagállamból származó, lefoglalt cigarettákra vonatkozó jelentések szolgálnak. Az OLAF továbbá abból indul ki, hogy a csempészaruk mindössze 10%-át sikerül megtalálni.

2006. június 15., csütörtök

56. felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat e bevételek döntő részének felhasználására, szükség esetén terjessze elő a költségvetési módosítás előzetes tervezetét, valamint terjesszen elő javaslatokat egy megfelelő jogalaphoz; felszólítja a Bizottságot, hogy a megállapodás keretében bevételezett összegeket, valamint azok elosztását és felhasználását illetően 2006. december 1-ig terjesszen egy jelentést a Parlament elé;

57. véleménye szerint a PMI-vel kötött megállapodás olyan nagy jelentőségű, hogy az OLAF-nak és a Bizottságnak meg kell kísérelnie hasonló megállapodások megkötését más nemzetközi cigarettagyártókkal is; felszólítja az OLAF-ot, hogy az ügy előmeneteléről 2006. december 1-ig készítsen jelentést;

58. felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy 2006. december 1-ig tájékoztassa a Parlamentet a dohányfogyasztás megfékezéséről és esetleges jegyzőkönyvekről szóló WHO-keretegyezménnyel kapcsolatos tárgyalások fejleményeiről;

59. hangsúlyozza, hogy a cigarettacsempészet és a hamisított termékek piacra dobása kérdésnek olyan nagy jelentőséget tulajdonít, hogy ezzel kapcsolatban saját jelentést fog előterjeszteni; megbízást ad továbbá majd egy olyan tanulmány elkészítésére, amely a cigarettacsempészetnek és a hamisított termékek piacra dobásának a Közösség saját eszközeire gyakorolt jelentőségét fogja vizsgálni;

A hozzáadottértékadó-csalás elleni küzdelem

60. különösen aggódik azok miatt a pénzügyi károk miatt, amelyeket az úgynevezett „körhintaügyletek” okoznak; így a német Gazdaságkutató Intézet (Institut für Wirtschaftsforschung) a nemzeti HÉA-bevétel veszteségét 2003-tól 2005-ig évente 17–18 milliárd EUR-ban határozta meg; a tagállamok általánosítva abból indulnak ki, hogy évente HÉA-bevételeiknek körülbelül 10%-át veszítik el; ezen belül a veszteségek egyharmada a határon túlnyúló körhintaügyletek számlájára írandó;

61. emlékeztet arra, hogy a HÉA-saját eszközök növelésébe csak a tényleges bevételeket lehet bevonni;

62. örvendetesnek tartja, hogy a Számvevőszék⁽¹⁾ a közigazgatási hatóságoknak a HÉA Közösségen belüli kereskedelmi forgalomban történő alkalmazása során – beleértve a HÉA-csalás elleni küzdelmet az úgynevezett körhintaügyleteknél – tanúsított együttműködését felülvizsgálatnak fogja alávetni⁽²⁾;

63. szintén örvendetesnek tartja, hogy a Bizottság megbízást adott egy, a HÉA-csalás elleni küzdelemről szóló tanulmány elkészítésére, és felszólítja a Bizottságot, hogy a tanulmány elkészülte után küldjön egy másolatot belőle a Költségvetési Ellenőrző Bizottság részére;

Belső politikák területei

64. aggodalommal állapítja meg, hogy az Európai Számvevőszék a 2004. évi jelentésének 6.4. pontjában ismételten – mint ahogyan már évek óta – rámutat a belső politikák területének felügyeleti és ellenőrzési rendszerében mutatkozó gyenge pontokra, amelyek következménye, hogy a támogatásokban részesülők szintjén a hibákat nem fedezik fel időben; egyidejűleg a vizsgálatok száma 2004-ben 2003-hoz képest csökkent; felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő egy javaslatot arra vonatkozólag, hogy hogyan kellene ezeket a gyengeségeket megszüntetni;

65. sajnálja, hogy a Bizottság még nem állított össze belső feketelistát valamennyi főigazgatóság és ezek igazgatóságai számára azokról a kutatási és fejlesztési programokban részt vevő vállalatokról, fiók vállalatokról és laboratóriumokról, amelyeket belső ellenőrzést vagy az OLAF által végzett vizsgálatot követően, illetve rendes bíróságok csalis bűntettében bűnösnek találtak; úgy véli, hogy egy ilyen lista megakadályozhatná, hogy ezek a vállalatok, laboratóriumok vagy egyéb szervek közösségi támogatásban részesülhessenek a csalást felfedező igazgatóságokon kívüli egyéb igazgatóságoktól;

⁽¹⁾ Lásd az Európai Számvevőszék 2006-os munkaprogramját, 2006.1.10., 3. o.

⁽²⁾ A felülvizsgálat a közigazgatási hatóságok HÉA területén történő együttműködéséről és a 218/92/EGK rendelet hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2003. október 7-i, 1798/2003/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozik (HL L 264., 2003.10.15., 1. o.), módosítva a 2004/885/EK tanácsi rendelettel (HL L 168., 2004.5.1., 1. o.).

2006. június 15., csütörtök

A Bizottságnak a Közösségek pénzügyi érdekeiről és a csalás elleni küzdelemről szóló 2005. június 7-i európai parlamenti állásfoglalással kapcsolatos intézkedései ⁽¹⁾

66. tudomásul veszi, hogy a Bizottság 2005. október 20-án a mezőgazdasági szektorban „feketelisták” alkalmazásáról szóló jelentést terjesztett az Európai Parlament elé;

67. a tudomásul veszi Bizottság válaszát, amelyet a túl sok, vagy jogtalanul kifizetett pénzügyi eszközök behajtásával kapcsolatos állásfoglalása 25. pontjára adott; azt nem tartja azonban kielégítőnek, ezért a következőkre mutat rá:

- jelentős mértékben az Európai Parlament sürgetésének köszönhető, hogy ezen a területen előrelépést tűztek ki célul;
- az Európai Parlament ennek a kérdésnek nagy jelentőséget tulajdonít és ezért ebben a témában saját jelentést fog készíteni;
- örvendetesnek tartja, hogy a Bizottság 2004-ben a tagállamok behajtási eljárásait szűrőpróbaszerűen ellenőrizte; ezzel kapcsolatban szintén örvendetesnek tartja, hogy a Bizottság a behajtandó visszakövetelések megszüntetésére irányuló kérelmek 50%-át elutasította; ez 35 460 000 EUR-nak felel meg, amit a tagállamoknak be kell hajtaniuk;
- a mezőgazdaság területéről 2004-ből még 63 760 000 EUR-t kell behajtani; ehhez jönnek még az ezt megelőző évekből származó követelések 2,078 milliárd EUR értékben; 811 000 000 EUR-val kapcsolatban pedig még bírósági eljárások vannak folyamatban;
- a Strukturális Alapok területén 2004-ből még 357 400 000 EUR-t kell behajtani (plusz 40 500 000 EUR-t a Kohéziós Alapból); ehhez jönnek még az ezt megelőző évekből származó követelések 689 200 000 EUR értékben;
- hangsúlyozza a tagállamok elsődleges felelősségét az elveszett költségvetési eszközök gördülékeny és hatékony behajtásával kapcsolatban; sajnálja, hogy a tagállamok ezen felelőségüknek eddig nem kielégítő módon tesznek eleget és különösen, hogy a Bizottsággal szembeni jelentési kötelezettségüket hiányosan teljesítik;
- érdeklődik a tagállamoknak a Bizottság leveleire adott reakciói felől, amelyeknek következtében előbbieknek 650 000 000 EUR-t kell a mezőgazdaság területén ismét behajtaniuk ⁽²⁾;
- ezen felül érdeklődik, hogy az OLAF és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatóság (DG AGRI) megegyezett-e a feladatok megosztásáról, amelynek következtében az OLAF a jövőben a nyomozásokért felel, miközben az eszközök behajtásáért a DG AGRI a felelős ⁽³⁾;

68. bírálja, hogy a Bizottság elmulasztotta 2005. szeptember 1-ig azoknak a szerződéseknek a listáját előterjeszteni, amelyeket 2000 óta a beszerzési ügynökségekkel kötöttek; ennek a listának a szerződések időtartamát, azok átruházásának eljárását és a mindenkori kifizetések mértékét is tartalmaznia kell;

69. emlékezteti az OLAF-ot arra, hogy a 2004 novemberében abban a kérdésben megkezdett párbeszédet, hogy az Európai Parlament munkája során mely információkhoz férhet hozzá, a 2005. június 30-án kelt levelének megfelelően folytassa; azt kell célul tűzni, hogy megtalálják annak a módját, a jogi előírások, különösen az OLAF-rendelet 12. cikkének (3) bekezdése szerint hogyan lehet az Európai Parlament ellenőrzési jogkörének megfelelni és ennek során az OLAF-vizsgálatokkal szembeni bizalmat biztosítani; elvárja, hogy az OLAF 2006. szeptember 1-ig a Költségvetési Ellenőrző Bizottságnak javaslatokat terjesszen elő;

70. bírálja azt a tényt, hogy az Eurostat-ügyben a Bizottság által 2006. április 12-én átadott információ nagyon általános jellegű; 2006. október 1-ig részletes információt kér, különösen a szabálytalanságok pénzügyi következményeivel (eltűnt összegek, szabálytalanul elköltött összegek, követelések becslése és beszédési utalványok kiállítása, ténylegesen behajtott összegek, behajtandó összegek, leírt összegek) és a közbeszerzési szabályok be nem tartásával kapcsolatban, különös tekintettel a továbbadott felhatalmazás nélkül kötött szerződésekre (az ilyen szerződések kedvezményezettjeinek listája, az érintett összegek, a feltárt szabálytalanságok);

⁽¹⁾ HL C 124. E, 2006.5.25., 232. o.

⁽²⁾ Ld. a fent említett 2005. június 7-i állásfoglalásának 16. pontját.

⁽³⁾ Ld. a fent említett 2005. június 7-i állásfoglalásának 10. pontját.

2006. június 15., csütörtök

71. sajnálja, hogy a Bizottság eddig olyan áttekintést készíteni, amelyből kiderül, hogy mely nemzetközi tanácsadó vállalatok végeztek tevékenységet a Bizottságnak a közvetlen kiadások területén⁽¹⁾; elvárja, hogy 2006. november 1-jéig kapjon erről egy áttekintést; egyidejűleg felszólítja a Bizottságot, hogy sürgesse a tagállamokat azzal kapcsolatban, hogy azok a közvetett kiadások területéhez kapcsolódó információkat továbbítsák;
72. elégedetlen a Bizottságnak a Berlaymont-épület renoválására vonatkozó zavaros felvilágosításával; érdeklődik, hogy harmadik fél részéről történt-e szabálytalanság, és hogy a Bizottságon belül milyen igazgatási intézkedéseket fogantatosítottak;
73. mély aggodalmának ad hangot a Parlamentnek az SDM és a WIC parlamenti épületekkel kapcsolatban a bérleti díj Strasbourg városának való kifizetésben és bizonyos épületek vásárlási árában tapasztalt állítólagos túlfizetései miatt; határozott szándéka, hogy utánajár ezeknek az állításoknak és szigorú és átlátható módon kivizsgálja az ügyet annak biztosítására, hogy az Európai Unió és az Európai adófizetők pénzügyi érdekeit megfelelő módon megvédjék;
74. örvendetesnek tartja, hogy a Bizottság a vágásra szánt élő állatokra vonatkozó exporttámogatásokat a 2005-ös év végére megszüntette; egyidejűleg tudomásul veszi, hogy 2004-ben, 218 560 EUR összegű jogtalanul kifizetett exporttámogatásokat még be kell hajtani (2003-ben: 58 680 EUR);

Különböző egyéb témák

75. örvendetesnek tartja az Európai Közösségek Bíróságának 2005. szeptember 13-i ítélete⁽²⁾ alapján ismételten megindult vitát az európai törvényhozás illetékességéről a büntetőjog területén; hangsúlyozza, hogy ellentétben a Bizottság általképviselet állítással a folyamatban lévő törvényhozási javaslatok egyedi eseti vizsgálatát szükségesnek találja⁽³⁾; ragaszkodik a véleményéhez, mely szerint a Közösségek pénzügyi érdekeinek büntetőjogi védelmével kapcsolatos irányelv tervezetét a szerződés 280. cikkére kell alapozni⁽⁴⁾; felszólítja a Tanácsot, hogy adja fel elutasító hozzáállását a Közösség pénzügyi érdekei védelmének büntetőjogi intézkedésekkel történő megerősítésével szemben, és avatkozzék bele az első olvasatba;
76. aggódik, hogy a madárinfluenza miatti jelenlegi veszélyben az Európai Unió számára lezárt országokból (elsősorban Kínából) történő szárnyashús-beszállítás újra megfigyelhető trend lesz; felszólítja a Bizottságot, hogy 2006. október 31-ig szolgáltatson a Parlamentnek információt a szárnyashús-beszállítással kapcsolatos csalási esetekről, amelyeket 2004 eleje óta az élelmiszerekre és tápszerekre vonatkozó riasztórendszeren keresztül jelentenek; felszólítja a Bizottságot, hogy amilyen gyorsan csak lehetséges, hozza meg a megfelelő intézkedéseket;

*

* *

77. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen határozatot a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bíróságnak, a Számvevőszéknek, az OLAF Felügyelő Bizottságának és az OLAF-nak.

⁽¹⁾ L. a fent említett 2005. június 7-i állásfoglalásának 73. pontját.

⁽²⁾ C-176/03. sz. Bizottság kontra Tanács ügy, (EBHT 2005., I-7879. o.).

⁽³⁾ Ld. a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, a Bíróság 2005. szeptember 13-i ítéletének következményeiről szóló közleményét (C-176/03. sz. Bizottság kontra Tanács ügy) (COM(2005)0583).

⁽⁴⁾ L. az Európai Parlament 2001. november 29-i álláspontját a Közösség pénzügyi érdekei védelmének büntetőjogi intézkedésekkel történő megerősítéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó javaslatról (HL C 153. E, 2002.6.27., 253. o.), valamint fent említett 2003. december 4-i állásfoglalását.